

Goede Week

Als u dit artikel leest, bevinden we ons in de veertigdagentijd en staan dus niet ver af van de Goede Week. De week waarin we het lijden, sterven en verrijzen van onze Heer Jezus Christus gedenken. De Goede Week – zo worden de acht dagen in katholieke kring genoemd. De Protestanten spreken van Stille Week. Goede Week, omdat alles wat we in deze dagen vieren, ons tot heil strekt. Stille Week, want het geheim van Pasen is zo groot dat we daar enkel stil van kunnen worden. Stil van verwondering en van dankbaarheid.

We zouden op de dagen van die week het beeld van 'de weg' kunnen toepassen. Jezus gaat zijn weg die voert naar kruis en opstanding. Menselijkerwijze gesproken liep zijn levensweg uit op een mislukking en vernedering. Door Gods ogen gezien blijkt het een weg ten leven, die leidt tot verheffing en verheerlijking. De dood wordt voorgoed overwonnen. De viering van de Goede Week of Stille Week doet eigenlijk niets anders dan ons uitnodigen Jezus te volgen op zijn levensweg.

Op Palmzondag gaat Jezus op weg naar Jeruzalem. Als een koning trekt Hij Jeruzalem binnen. Mensen begroeten Hem, volgen Hem. In de dagen van de Stille Week volgen we Jezus stap voor stap op de weg naar zijn levenseinde, zijn dood aan het kruis. Hij is als de lijdende Dienaar van de Heer die gehoorzaam zijn weg gaat, trouw aan God, trouw aan mensen, trouw aan zichzelf.

Witte Donderdag is de viering van de gedachtenis aan het Laatste Avondmaal, de maaltijd waarbij Jezus zichzelf wegschonk in de tekens van brood en wijn. Als wij aan die maaltijd deelnemen, verbinden we ons met de weg die Jezus gegaan is, de weg van overgave, dienstbaarheid en liefde. We worden uitgenodigd ook zelf dienstbaar te zijn aan elkaar, aan mensen om ons heen, aan de allerarmsten in onze wereld.

Op Goede Vrijdag volgen wij de Heer in zijn gang naar het kruis. Het lijdensverhaal stelt ons vragen over ónze levensgang. Volgen wij Hem of laten we Hem in de steek? Zouden ook wij Hem kunnen verraden of verloochenen? Zijn wij bereid zijn kruis te dragen? Hoe gaan we om met het lijden van mensen om ons heen? Zijn we solidair? Staan we open voor hun noden? Is zijn weg een weg ten dode of ten leven?

Paaszaterdag of Stille Zaterdag is de dag waarop we gedenken dat Jezus ons wegvoert uit de greep van het kwaad en doet delen in zijn leven, het leven dat met God van doen heeft.

Pasen is de viering van de doortocht, de doortocht van het volk door de Rode Zee en van Jezus doorheen de wereld van de dood. Het is de weg van bevrijding en emancipatie. De weg van opstaan-ten-leven. Op Paasmorgen gaan mensen op zoek naar zijn graf en vinden Hem niet, want 'Hij is niet hier, Hij gaat jullie voor naar Galilea.' Jezus laat zich onderweg ontmoeten als de Levende, in een tuin, in de afgesloten bovenzaal, op de weg naar Emmaus. Steeds kruist Hij onze levensweg tot op de dag vandaag.

Mogen de vieringen van de Goede of Stille Week voor ons allen een inspirerende ervaring worden. En mogen die dagen en Pasen zelf voor ons allen een uitnodiging zijn om de weg van Jezus te gaan. Zijn levensweg is ook nu nog, voor ons, de moeite waard om te volgen.

Als OFS wensen we u allen een Zalig Paasfeest.

*Broeder Fons Sijben ofmconv.
April 2011*